

ASSONANS, assonånngs, m. 3. (i poesi) Snarlikhet i ljudet emellan tvänne ords grundstavvelser, t. ex. i fornsvenska orden *Starkr*, *Marku*. Hel-assonans kallas det, då både vokal- och konsonant-ljuden äro lika, såsom i nyssnämnda exempel; Half-assonans, om vokalerna äro olika och blott de påföljande konsonanterna desamma, t. ex: ord och gård, luften och skriften; eller också om blott vokalerna äro desamma och likljudande.

ASSORTERA, v. a. 1. (handelst.). Förse med alla tillhörande sorter. Ordet brukas nästan endast i part. pass., i uttrycken: *A-d handel*, *A-dt varulager*, d. v. s. väl försedt med alla olika sorter af dithörande varor.

ASSORTIMENT, assårrtimä'nnt, n. 3. o. 3. 1) Ett helt, afdeladt i vissa sorter. — 2) Fullständigt varulager för någon viss handel.

ASSTEKEL, m. 2. pl. — *steklar*. Familj af insekter, som lefva af andra insekter och äro spindlarnes farligaste fiender, emedan de dels döda dem, dels lägga sina ägg direkte i spindelns kropp, som af de utkläkta larverna dödas och förtäres.

ASSURADÖR, assyradö'r, m. 3. En, som försäkrar gods, d. v. s. emot betingad afgift (premie) utfäster sig att godtgöra skadebeloppet derför, i händelse af olycka. Försäkringsgifvare.

ASSURANS, assyrånngs, m. 3. 1) Fördrag, hvarigenom enskilt man eller bolag, emot en viss betingad afgift (premie), förbinder sig att godtgöra ägaren möjligtvis inträffande skada på gods och egendom (skepp, hus, varor och lösören), som sålunda försäkras. Försäkring. Se äfven Lifassurans. — 2) Se *Assuransbolag*, *Assuranskontor*. — *Ss. A-afgift*. [Assurance.]

ASSURANSBOLAG, assyrånngsbólag, n. 3. Bolag, som åtager sig att emot en viss betingad, af ägaren förut erlagd afgift godtgöra förluster på allehanda slags gods (skepp, hus, varor o. d.). Försäkringsverk, Försäkringskontor.

ASSURANSBREF, assyrånngsbrev, n. 3. Brev, meddeladt af ett assuranskontor, innehållande uppgift å det försäkrade godset, ägarens namn, summan, hvartill det blifvit värderadt, och afgiften. Försäkringsbref. Jfr. *Assurans*. [--råncc-.]

ASSURANSKOMPANI, assyrånngskämpani, n. 3. Se *Assuransbolag*. [--rånccompagnie.]

ASSURANSKONTOR, assyrånngskåntör, n. 3. 1) Kontor, der ett assuransbolags (försäkringsverks) affärer skötas. Försäkringskontor. — 2) Se *Assuransbolag*. [--rånccontor.]

ASSURANSPOLIS, assyrånngspoli's, m. 3. Se *Assuransbref*. [--rånccepolice.]

ASSURANSPREMIE, assyrånngsprémie, m. 3. Afgift, som betalas vid försäkring af gods och egendom. Jfr. *Assurans*. [--råncc-.]

ASSURANT, assyrånnt, m. 3. Se *Assuradör*.

ASSURERA, assyréra, v. a. 1. 1) (om försäkringstagare) Emot en viss på förhand erlagd afgift betinga sig godtgörelse af ett assuransbolag (försäkringsverk) för möjligen inträffande förluster på gods och egendom. Jfr. *Assurans*. — 2) (om försäkringsgifvare) Utfästa sig till sådan godtgörelse. — *Assurerande*, n. 4. o. *Assurering*, f. 2.

ÄSTER, åsstr, m. 2. pl. *astrar*. Trädgårdsväxt, som blommor om hösten, och hvaraf finnas mångfaldiga arter och varieteter. Kallas äfven Stjernblomma.

ASTERISK, assteri'ssk, m. 3. En liten stjärna (*), som man sätter i texten af en skrift, för att hänvisa läsaren till en anmärkning under texten.

ASTRAKAN, --ån, m. 3. En allmänt bekant, välsmaklig varietet af äpplen, egentligen sommarfrukt. Man har deraf flera sorter, hvaribland de hos oss allmännaste äro: hvita klara, röda, och s. k. hvita, samt vinterastrakaner.

ASTRILD, åsstrilld, m. nom. propr. Kärleksguden, Amor.

ASTROGNOSI, asstrågnåsi', f. 3. Kännedom om stjernbilderna och dit hörande enskilda stjernor. [--sic.]

ASTROLAB, asstråláb, m. o. n. 3. (astron.) Instrument, som begagnas att taga en stjernas höjd öfver horisonten.

ASTROLOG, asstrålå'g, m. 3. En, som af stjernornas ställning till hvarandra förutsäger tillkommande ting. Stjertydare.

ASTROLOGI, asstrålå'ji', f. 3. Den förmenta vetenskapen att af stjernornas ställning till hvarandra kunna förutspå tillkommande ting. Stjertyderi. [--gic.]

ASTROLOGISK, a. 2. Som tillhör eller har afseende på astrologien.

ASTRONOM, asstrånå'm, m. 3. Person, som är kunnig i astronomen. Stjernkunnig.

ASTRONOMI, asstrånå'mi', f. 3. Läran om himlakropparnes beskaffenhet, inbördes ställning och lagarna för deras rörelse. Stjernkunskap. [--mie.]

ASTRONOMISK, a. 2. Som tillhör eller har afseende på astronomen. *A-t ur*, som visar stjernornas lopp.

ASTVÅN, m. 3. (i gam. svenskan) Gunstling, ålskare.

ASUR, se *Azur*.

ASYL, asyl, m. 3. Fristad, tillflyktsort.

ASYNJA, åsy'nja, f. 1. Benämning på de förnämsta nordiska gudinnorna, enligt asaläran.

ATEISM, --i'ssm, m. 3. 1) Lära, som förnekar tillvarelsen af en Gud. Gudsförnekelse. — 2) Gudlöshet. [Atheism.]

ATEIST, --i'sst, m. o. f. 3. 1) En, som förnekar tillvarelsen af en Gud. Gudsförnekare. — 2) Gudlös människa. [Atheist.]

ATEISTERI, n. 3. Se *Ateism*, 1.

ATEISTISK, a. 2. 1) Som tillhör, har afseende på eller utmärker ateismen. Gudsförnekande. — 2) Gudlös. [Atheistisk.]

ATELIER, ateljé, m. 3. En konstnårs verkstad.

ATHENÆUM, atenä'umm, n. 3. 1) Ett Athenes tempel i Athen, der skalderna sammankommo, för att upplåsa sina dikter. — 2) Lård skola; lårdt sällskap.

ATLAS, åttlass, m. 3. 1) Samling af geografiska kartor. Kartsamling. — 2) (anat.) Benämning på första halskotan i ryggraden.

ATLAS, åttlass, n. 3. 1) Ett slags kypradt sidentyg, på ena sidan glatt och glånsande, på den andra taftlikt. — 2) Väfnad af ylle, linne eller bomull, som liknar det förra. — *Ss. A-klådnings*, -våfvare, -våfverska, -våfstol.

ATLASBAND, åttlassbånd, n. 3. Ett slags kyprade band, som likna atlas.

ATLASERZ, åttlassårrts, m. 3. Ett slags fin, smidig, mjuk och atlaglånsande kopparmalm.

ATLASK, åttlåssk, föråldradt skriftsätt för *Atlas* (sidentyg).

ATLASPAPPER, åttlasspåpper, n. 3. En sort glåttadt papper.

ATLET, attlét, m. 3. 1) Kåmpe, som fåktade antingen med knytåfvarna eller med cåstus, vid Grekers och Romares kåmpspel. Kåmpe. — 2) (fig.) Ovanligt grof och stark karl. [Athlet.]